

Húsvét vigíliája

Iz 54,5-14

Irgalommal visszafogadlak

Ne félj, nem fogsz megszégyenülni, ne pirulj, nem ér gyalázat! Sőt elfelejted ifjúkorod szégyenét, és özvegységed gyalázatára nem kell emlékezned többé. Mert maga Teremtőd lesz a hitvesed, a Seregek Ura a neve. Izrael Szentje lesz a Megváltód, akit az egész föld Istenének hívnak. Igen, mint egy elhagyott és bánkódó lelkű asszonyt, visszahív az Úr. Mert eltaszíthatja-e valaki ifjúkori feleségét? Istened mondja ezt. Igaz, elhagytalak egy röpke pillanatra, de most nagy irgalommal visszafogadlak. Amikor haragom fölgerjett, egy pillanatra elrejtettem előled arcomat. De most örökre szóló irgalommal megkönyörülök rajtad. Az Úr mondja ezt, a te Megváltód. Úgy vagyok most, mint Noé napjaiban, amikor megesküdtem, hogy Noé vízzözöne nem borítja el többé a földet. Így esküszöm, hogy többé nem haragszom rád, és nem is fenyítelek meg. Mert a hegyek megindulhatnak, és megrendülhetnek a halmok, de az én szeretetem nem hagy el soha, és veled kötött békeszövetségem nem inog meg. Az Úr mondja ezt, aki megkönyörült rajtad. Ó, te szegény, akit annyi vihar tépett, s akinek nincs vigasztalása! Nézd, köveidet olomporba foglalom, és zafirokra alapítalak. Rubinból csinálók neked bástyákat, kristályból kapukat és drágakövekből falakat. Fiaid mindnyájan az Úr tanítványai lesznek, békés jólétet adok gyermekeidnek. Igazságosság lesz az alapod, és elkerül a nyomorúság, nem kell hát semmitől félned. Elkerül a rettegés, nem is közelíthet hozzád.

Bizalom az Istenben minden vallásosságnak kulcspontja. Csakhogy beszélhetünk a hűtlenség vagy a bűnös állapot előtti és a bűnös állapot utáni bizalomról. A bűn elkövetése után a legtöbb ember Keleten, de később Nyugaton is Isten büntetésétől félt és rettegett. A bizalom viszszerzésére Isten jóindulatának megnyerésére bizonyos kultikus formákat alkalmaztak. Izajás az Isten bizalmának megmutatásában élen jár. Ennek a bizalomnak az alapja Isten folytonos szeretete. Az embernek az Isten szeretetét már a tíz parancs is előírja: „Szeresd Uradat Istenedet teljes szívedből és minden erődből”, de a bűn következtében ez a szeretet és abból adódó harmónia Isten és ember között megromlott. Az Istennek emberek iránti szeretetére csak a régi szövegek használják ugyanazt a szót (ahab), mint amit az embernek ember iránti szeretetét

jelenti. A későbbi szövegekben a „heszed” segítő készség szót használják, vagy a „hén” kegy vagy a „riham” könyörület kegy szóval írják le. Ezzel is jelzik, hogy az Isten szeretete az emberek iránt más, mint az ember ember iránti szeretete. Ezt a szeretetet Ozeás próféta a szövetségre vezeti vissza, amelyet Isten az emberrel kötött, és a bűn ellenére sem vont vissza soha. Isten könyörülő szeretetét extrém képekkel ábrázolja: a Gómer, a hűtlen feleségével való kapcsolatában a próféta magát mindig megbocsátó hűség férjként definiálja, hogy Isten szeretetét bemutassa.

Istennek ez a megbocsátó szeretete törli el a bűnös megszégyenülését és gyalázatát. Ez a szeretet a bűnösök megváltója. A bűn nem egyszerűen parancsok megszegése, hanem Isten szeretete elleni lázadás is. A legtöbb bűnös éppen a parancsok megszegése után jön rá azok védelmező jellegére. Addig csak szabadsága korlátozását látta, a bűn elkövetése után azonban felfedezi a parancsok védelmező jellegét is. De a vallási közösség, akit Isten népének is nevezünk, a saját vélt tisztasága megőrzése érdekében és a vallásilag motivált társadalom belső rendjének érdekében a bűnöst bünteti, kirekeszti, vagy legalább megszégyeníti.

Pedig az ember a leggyengébb a bűn elkövetése után. Tudja már, hogy átlépett egy határt, de még nem kötelezte el magát a gonoszság és a törvénytelenység mellett, hanem a határmezsgyén van. Nem mindegy, hogy ilyenkor hogyan viszonyul hozzá az Isten, sőt Isten népe. A próféták legtöbb esetben a bűnösöket korholták, a bűnös népnek pedig Isten büntetését helyezték kilátásba. Izajás azonban a jelen szakaszban Isten határtalan szeretetét mutatja be, aki nem akarja a bűnös halálát, hanem, hogy megtérjen és éljen. Ezt a tanítást Jézus is elismételte egyes szám első személyben, amikor kijelentette van hatalma a bűnök megbocsátására. De még inkább kinyilvánította szándékát, amikor meghalt a bűnösökért. Találónan írja le Jézus szeretetét Pál apostol: Jézus Krisztus meghalt értünk, amikor még bűnösök voltunk, pedig az igaz emberért is alig adja életét valaki (Róm 5,8).